

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΟΝ.

Ἐφ' ὅσον ἡ παρ' ἡμῖν στοιχειωδεστάτη βιομηχανικὴ πρόδοσις δὲν ἐπαρκεῖ πρὸς τελείωσιν καλλιτεχνικῶν ἐν γένει προϊόντων, πολλῶν ἀξιοῦν ἐπαίνων τυγχάνουσιν οἱ ἐν εὐρωπαϊκοῖς κέντροις ὀλιγάριθμοι ἐκεῖνοι ἐμογενεῖς, οἵτινες διὰ μυρίων θυσιῶν καὶ φιλοτιμίας ἀγαστῆς συντελοῦσι μακρόθεν εἰς τὴν μόρφωσιν καλλιτεχνικῆς τινος παρ' ἡμῖν ἀγωγῆς. Εἷς ἐκ τούτων καὶ ὁ ἐν Λειψία κ. Ἰ. Δ. Νεράντζης ἐξέδωκεν ἀπὸ ἐτους ἀρξάμενος καὶ πρὸ τινος συμπληρώσεως πλήρη σειρὰν λαμπρῶν λιθογραφικῶν εἰκόνων εἰς μέγα σχῆμα (48, 55 ἑκατοστ. τοῦ μέτρου), πασῶν προσωπογραφικῶν τοῦ Ἀγῶνος καὶ συγγρόνων ἐξεχουσῶν ἐκ τῶν καθ' ἡμῆς προσωποποιήσεων. Τὰ λιθογραφήματα τοῦ κ. Νεράντζη ἀνθραμιλλῶνται πρὸς τὰ τελειότερα τῶν ἐγγωρίων προϊόντων τοῦ εἴδους, πρὸς σύστασιν δ' αὐτῶν καταληπτὴν ὑπὸ τῶν ἡμετέρων ἀρκεῖ νὰ ἀναφέρωμεν, ἵτι κατ' οὐδὲν ὑπολείπονται ἀλλ' ὑπερτεροῦσι μάλιστα τῶν ἐντελεστέρων φωτογραφημάτων. Ἐκ τῆς ἐθνικῆς ταύτης συλλογῆς ἀποσπῶμεν τὰς ἐξῆς εἰκόνας: Γεώργιος Α', βασιλεὺς τῶν Ἑλλ., Ὀλγα ἡ Βασίλισσα, Χαρίλαος Τρικούπης, Θεόδωρος Δηλιγιάννης, Μάρκος Βότσαρης, Γεώργιος Καραϊσκάκης, Ὀδυσσεὺς Ἀνδρουτσός, Πετρουμπεης Μαυρομυχάλης, Κ. Κανάρης, Α. Ὑψηλάντης, Ἰωάν. Καποδίστριας, Ὁδων Α'. Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων, Ἀμαλία ἡ Βασίλισσα, Ἀλέξ. Μαυροκορδάτος, Α. Μιαούλης, Κ. Τζαβέλας, Κωνσταντῖνος ὁ Διάδοχος, Θεόδωρος Γρίβας, Κυριακούλης Μαυρομυχάλης, Κωνστ. Μεταξῆς, Χατζῆ Χρήστος κτλ.

Ἐκάστη τῶν εἰκόνων τούτων πωλεῖται ἀντὶ ἐνὸς μόνον φράγκου, προπληρωτέου, ἅμα δὲ τῇ παραλαβῇ τοῦ ἀσημέντου τούτου ἀντιτίμου ἀποστέλλεται ἐντεῦθεν ἡ εἰκὼν ἐλευθέρᾳ ταχυδρομικῶν τελῶν, ἰσχύουσι δ' ἐν γένει διὰ τὰ χρηματικὰ ἐμβάσματα αἱ αὐταὶ καὶ διὰ τὴν „Κλειῶ“ εὐκολίαι, ἐν τῇ τελευταίᾳ σελίδι τοῦ ἐξωφύλλου ἀναγεγραμμένα. Πιστεύομεν ἡ συλλογὴ αὕτη ν' ἀντικαταστήσῃ τὰς ἐν Ἀνατολῇ ἀνηρημένους δημοσίᾳ τε καὶ κατ' οἶκον γελωτογραφίας, τὰ ἀπαίσια ἐκεῖνα εἰκονίσματα τῶν προσφιλεστέρων καὶ σεβασμιωτέρων τοῦ ἔθνους προσώπων καὶ πάσης φιλοκαλίας ἐξαμβλωτικά.

* * *

Καθὼς ἐπ' ἐσχάτων ἤρχισαν πάλιν νὰ γίνονται ποικίλαι καὶ σημαντικαὶ μεταβολαὶ εἰς τὰ διάφορα τῶν ὅπλων συστήματα, οὕτω καὶ τὰ διάφορα πυριτιδοποιεῖα ἀκαμάτως κατέγειναν, ὅπως παρασκευάσωσι νέον, τελειότερον, φονικώτερον δηλ. εἶδος πυρίτιδος: Τὰ πειράματα, τὰ ὁποῖα ἐγένοντο ὑπὸ τοῦ Ἐργαστασιάρχου Rottweil, ἐστέφθησαν ὑπὸ ἐπιτυχίας. Τὰ πλεονεκτήματα τῆς νέας πυρίτιδος ἐν σχέσει πρὸς τὴν τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ πυρίτιδα εἶνε πολλὰ, τὰ δὲ κυριώτερα ἡ μείζων πρὸς ἀνάφλεξιν

ταχύτης, ἡ σπουδαία ἐλάττωσις τοῦ παραγομένου καπνοῦ ὡς καὶ τοῦ ἀναγκαίου ποσοῦ πρὸς πλήρωσιν τοῦ ὅπλου. Τὴν μεγίστην ὅμως σπουδαιότητα ἐνέχει τὸ ἄλλο τῆς πυρίτιδος προσόν, ὅτι δὲν ἐπενεργεῖ ἐπὶ τῶν παρειῶν τοῦ σωλήνος, οὐδὲ θερμαίνει αὐτὸν ὑπὲρ τὸ δέον καὶ μέχρι διαρρήξεως. Τὸ ζήτημα εἶνε τώρα, ἂν ἡ νεωστὶ ἐφευρεθεῖσα βροτολογὸς κόνις ἀντέχει εἰς τὴν ἐπενέργειαν τῆς ἀτμοσφαιράς, καὶ ἐπὶ πόσον χρόνον.

* * *

Ἀπὸ τίνος γίνεται σπουδαία σκέψις ἐν Βιέννῃ ὅπως εὐρυνθῇ τὸ ἐν τῇ πόλει ἐκεῖνῃ Ἀνατολικὸν Μουσεῖον καὶ μεταβληθῇ εἰς „Γενικὸν αὐστριακὸν μουσεῖον τοῦ Ἐμπορίου“. Κύριος σκοπὸς τῆς ιδρύσεως τοιούτου Καταστήματος ἔσται ἡ διαφώτισις τῶν ἐν τῇ Αὐτοκρατορίᾳ βιομηχάνων καὶ ἐμπόρων περὶ τῆς πορείας τῶν ἐργασιῶν, συναλλαγῶν καὶ ἐν γένει πάσης ἐμπορικῆς ὑποθέσεως ἐν ξέναις χώραις καὶ ἡ διευκόλυνσις τῆς πρὸς αὐτὰς συναφείας καὶ ἐπικοινωνίας. Τὸ μουσεῖον τοῦτο δὲ παρέχῃ τὰ μέσα πρὸς σπουδὴν τοῦ πρακτικοῦ καὶ στατιστικοῦ μέρους τῆς παγκοσμίου ἐμπορικῆς κινήσεως, ὑποδεικνύον ἅμα ποῖα εἶνε τὰ ἀλλαχού σπάνια καὶ περιζήτητα ἐμπορικὰ ἀντικείμενα καὶ ὑπὸ τίνος ὅρους δύνανται ἐκεῖ οἱ αὐστριακοὶ βιομήχανοι νὰ ἐπιχειρήσωσιν οἰονδήποτε συμφέροντα ἀνταγωνισμῶν. Ἡ Διεύθυνσις αὐτοῦ δὲ συνεννοῖται διαρκῶς πρὸς τὰ ἀπανταχοῦ αὐστριακὰ προξενεῖα καὶ δὲ ἔχῃ ἐπίσημον χαρακτῆρα, κύριον δ' αὐτῆς μέλημα ἔσται ἡ δημιουργία κέντρου, ὅθεν δι' ἐμπείρου ὑπηρεσίας δὲ παρέχονται αἱ ἀσφαλέσταται καὶ βασιμνύταται πληροφορίες περὶ τοῦ παγκοσμίου ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας.

* * *

Ἡ ἀνάπτυξις τῆς γαλλικῆς βιομηχανίας ἐν τῇ τέχνῃ φαίνεται, ὅτι κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη σημαντικῶς ὑπελείφθη κατὰ τὴν παραγωγὴν καὶ τὴν ζωτικότητα τῆς ὁμοίας βιομηχανίας ἄλλων τῆς Εὐρώπης χωρῶν. Ἀκριβὲς περὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἐγράφησαν ἐσχάτως οὐκ ὀλίγα ἐν τινι ἐκδόσει, ἀπευθυνθεῖσα πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν καλῶν τεχνῶν τῆς Γαλλίας. Ὁ εἰρηγητὴς διαρεῖ τὴν ἀπὸ τοῦ 1880 μέχρι τοῦ 1885 γενομένην ἐξαγωγὴν εἰς δύο μέρη καὶ συμπεραίνει, ἵτι πρὸ πάντων ἡ γερμανικὴ καὶ ἡ αὐστριακὴ καλλιτεχνικὴ βιομηχανία ἀνεδείχθησαν ἀπὸ τίνος ἐπικίνδυνου τῆς γαλλικῆς ἀντίπαλοι. Ἡ ἐπίσημος γαλλικὴ ἐκδοσις ἐπιλέγει, ὅτι οἱ ἐνδιαφερόμενοι δὲν πρέπει πλέον νὰ χάνωσι καιρὸν καὶ ἀπαιτεῖ, ὅπως ἡ Γαλλία βαδίσῃ ἐπὶ τὰ ἔχνη τῆς Γερμανίας καὶ καταβάλλῃ μείζονα προσοχὴν εἰς τὴν καλλιτεχνικὴν ἀνάπτυξιν καὶ μόρφωσιν τῶν ἐργατῶν, διὰ νὰ προφυλαχθῇ εἰς τῶν σπουδαιωτέρων τῆς βιομηχανίας κλάδων ἀπὸ ἀναποδράστου καὶ ἐντελοῦς παραγκωνισμοῦ.

Η ΣΥΡΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ.

Ἀφ' οὗ ὁ κόσμος ὅλος, καὶ μάλιστα ὁ πλέον εὐπαθὴς ἀπέναντι τῶν ἀτελεσθέντων μεταβολῶν καὶ πραξικοπημάτων τοῦ ἀητητοῦ Συρμοῦ, ἐγκατέλιπε τὴν ἀγλὴν τῶν πόλεων καὶ κατέφυγεν ἢ εἰς ὄρεϊνά καὶ εὐάερα μέρη τῆς μεσογείου, ἢ εἰς δροσεράς καὶ πλήρεις θερινῶν διασκεδάσεων πολίχνους, ἐπῆλθε κατὰ φυσικὸν λόγον μία ἀνάπαυλα, ἄλλως ἀναγκαία, εἰς τὴν ἀδιάκοπον καὶ ἀναταπύνητον σπουδῇ τῶν ἀναριθμήτων συρμικῶν φύλλων, μεθ' ἧς ἀνὰ πᾶσαν ἐβδομάδα ἡ δεκαπενθημερίαν ἐδημοσίεον ὅλας τὰς ἰδιοτροπίας τῆς δεινῆς ἢ δεινῆς ἀριστοκρατίας δεσποίνης. Τὴν σήμερον ἰδιαίτεροι συρμικοὶ ἀνταποκριταὶ ἀνέλαβον τὸ ἔργον τῶν χειμερινῶν ἐν ταῖς πόλεσι *μοδιεστῶν* καὶ σπουδάζουσι νὰ δώσωσι χρῶμα καὶ ζωὴν εἰς τὰ ἄλλως νῦν ἡρᾶ συρμικὰ ὄργανα δι' ὅσον ἔνεστιν ἐκτενῶν καὶ λεπτομερῶν ἐκδόσεων τοῦ συρμικοῦ ἐν τοῖς λουτραῖς βίου καὶ τῶν ἄλλων νεωτερισμῶν, οἵτινες εἰσάγεται ὅτι δὲ μεταθέσωσι προσεχῶς τὸν θρόνον των ἀπὸ τῆς ἐξοχῆς ἐντὸς τῶν τειχῶν τῶν πόλεων. Καὶ πρῶτον οἱ δξυδερκεῖς οὗτοι συρμικοὶ κατὰσκοποι παρετήρησαν, ὅτι αἱ κυρίαι ἤρχισαν νὰ μὴ ἀρέσκωνται πλέον εἰς τὰς τέως ἐν χρῇσει *ὀμβρέλλας*, ἤρχισαν νὰ τὰς περιφρονῶσι καὶ νὰ μὴ ὑποφέρωσι τὴν ἀκαμπτὸν αὐτῶν ἀντίστασιν εἰς ὅλας τὰς ἀποπειράς πρὸς ἀνατροπὴν τοῦ πολιτεύματος καὶ τῶν νόμων, ὅφ' οὗς ὑπηρετοῦσι τὴν ἀνθρώπινον καὶ μάλιστα τὴν γυναικείαν ἀδυναμίαν. Ἡ συρμομανὴς φαντασία κατῴρθησε πραγματικῶς νὰ ἐπινοήσῃ καινοφανεῖς τινὰς

ὀμβρελλικοὺς τύπους, τοὺς ὁποίους πειράται νὰ καταστήσῃ δυσδιακρίτους ἀπὸ τῶν τέως συνήθων διὰ τῆς ἀμέτρου ἐπισωρεύσεως ἐπ' αὐτῶν πλείστον καὶ καθ' ὑπερβολὴν ζωηρῶν καὶ ἀλλοκότων χρωμάτων, τὰ ὁποῖα ἔτῃδε κάκεισε ποικίλλονται, ἀναλόγως πρὸς τὰς μάλλον ἢ ἥττον εὐφραντάςτους ὁρέξεις ταύτης ἡ ἐκείνης τῆς δεσποίνης, δι' ἀλλοκότων ζωγραφικῶν, καὶ ὅλως πρωτοτύπων κοσμημάτων. Τὰ φαινόμενα ταῦτα ἀναμνησκουσιν εἰς τὸν ἐπισκεφθέντα τὴν Ἰαπωνίαν, ἡ ἀναγνώσαντα διαφόρους ἐκδόσεις περιηγητῶν περὶ τοῦ ἐκεῖ βίου τῶν γυναικῶν, ἰδιοτροπίας, αἵτινες μόνον πέραν τῆς Κιτρίνης θαλάσσης δύνανται ἐπὶ τινὰ χρόνον νὰ χωνευθῶσι, δὲν εἶνε δυνατόν δὲ νὰ ριζοβολήσωσιν εἰς τὰς θερμοκεφάλους γυναικὰς τοῦ πολιτισμένου τῆς Εὐρώπης κόσμου. Τοιαύτας ἰαπωνικὰς *ὀμβρέλλας* βλέπομεν νὰ φέρωσιν αἱ κυρίαι εἰς τοὺς περιπάτους τῶν παραθαλασσιῶν καὶ ἰαματικῶν λουτρῶν καὶ τῶν ἄλλων ἐξοχικῶν πόλεων, ὅπου τὸ ἀφρόγαλα τῆς εὐρωπαϊκῆς ἀριστοκρατίας μεταβαίνει ἀνὰ πᾶν θέρος οὐχὶ πρὸς ἀναφυγὴν καὶ βελτίωσιν τοῦ ὑπὸ τῶν χειμερινῶν ἐξάψεων ἐξηντημένου καὶ κεκμηγότες νευρικοῦ του συστήματος, ἀλλὰ μάλλον χάριν ποικιλίας καὶ ἀλλαγῆς τῶν διασκεδάσεών του. Ἡ θερινὴ θέρη πρὸς τοῦτοι φαίνεται, ὅτι παρεκίνησε ὅχι μόνον τὰς ἀβροδιαίτους κυρίας νὰ μεταμορφώσωσιν ἐπὶ τὸ ἰαπωνικώτερον ἢ κινεζικώτερον τὰς *ὀμβρέλλας* των, ἀλλὰ καὶ ἀγγλίδας τινὰς, ἐμπείρους θεραπαίνας τοῦ Συρμοῦ, ν' ἀνατρέξωσιν εἰς πολὺ πα-

λαϊκὴν ἐποχὴν πρὸς ἐφεύρεσιν, ἢ μᾶλλον πρὸς ἀνάστασιν, εἶδους τινὸς ἱματισμοῦ, τὸ ὅποιον αὐταὶ μὲν ὀνομάζουσιν „ἀγαλματῶδες“, ἡμεῖς δὲ ἀποροῦμεν πῶς νὰ τὸ χαρακτηρίσωμεν. Ἡ λέξις ἀγαλμα ἀρκεῖ ἐκ τῶν προτέρων νὰ μᾶς πείσῃ, ὅτι ἐνταῦθα δὲν πρόκειται περὶ ἄλλου τινός, παρὰ περὶ ἀναστάσεως ἑλληνικοῦ τινος ἱματίου, καὶ διὰ τοῦτο ἡμεῖς, ὡς Ἕλληνες, χάριτας ὀφείλομεν τοῦλάχιστον νὰ ὁμολογήσωμεν ταῖς βαπτρίαις τῆς βασι-

λισσης Βικτωρίας Νίκοιο, αἵτινες συνέλαβον πρῶται τὴν ἑλληνοπρεπῆ ταύτην συρμικὴν ἀπόφασιν. Αἱ περιρφημαὶ αὗται τοῦ Λονδίνου μοδίστραι διὰ τῆς ὑπ' αὐτῶν εἰσγυμμένης καινοπρεποῦς, ἢ μᾶλλον ἀρχαιοπρεποῦς, στολῆς θέλουν νὰ παραστήσουν πῶς εἰς τὰς ὑλιστικωτάτας ἡμέρας μας αἱ κομψοδύμεναι καὶ ἀληθῶς περικαλλεῖς γυναῖκες δύνανται νὰ ἐνδύσωνται τὰ ἀβρά των μέλη διὰ στολῆς ἀφ' ἐνὸς μὲν ὁμοιοτάτης πρὸς ἐκείνην, δι' ἧς αἱ ἀρχαῖαι Ἑλληνίδες ἐπειρώοντο νὰ μὴ καλύπτωσι καθ' ὁλοκληρίαν τὰ αἰθέρη θέλητρά των, ἀφ' ἑτέρου δὲ μὴ παρεκκλινούσης ἀπὸ τὴν ἐμπικρατοῦσαν συρμικὴν καλαισθησίαν, ἥτις παραδόξως ἀρχίζει ἀπὸ τινος νὰ καταδικάζῃ εἰς ἀειφυγίαν πᾶσαν τάσιν πρὸς ἐκκεντρικότητα. Μεθ' ὅλα ταῦτα ὅμως, ἃς μὴ πλανώμεθα· ἃς μὴ νομίζωμεν, ὅτι διὰ συγκατατεθῶσιν αἱ φιλάρεσκοι γαλιίδες καὶ ἰδίαι αἱ σεμνόντοφοι ἀγγλίδες νὰ φορέσωσιν ὅτι ἐνεδύοντο μεθ' ἀπλότητος καὶ ἀφελείας καὶ ἀμμιήτου χάριτος αἱ περικαλλεῖς κόραι τῶν ἀθανάτων προγόνων μας. Ἀπ' ἐναντίας, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸν ἱματισμὸν πλησιάζει νὰ πραγματοποιήθῃ τὸ λόγιον τοῦ Ξέρξου, ἀναφωνήσαντος ἐν τινι τῶν κρισιμωτέρων στιγμῶν τοῦ βίου του „αἱ μὲν γυναῖκες ἔγιναν ἄνδρες, οἱ δὲ ἄνδρες γυναῖκες!“ Αἱ γυναῖκες ἤρχισαν νὰ φέ-

ρωσιν ἀνδρικὰ ἐνδύματα, οἱ δὲ ἄνδρες ὄλονεν ἐκδηλύνονται καὶ ἀποχαυνοῦνται. Τὸ πρᾶγμα ὅμως δὲν γίνεται διὰ μᾶς καὶ ἐξ ἀπροόπτου, ὡς ἤθελεν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ὑποδέσει ὁ εὐπιστος καὶ ἀφελὴς ἀναγνώστης, ἀλλὰ βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον. Καὶ ἐν πρώτοις ἡ ἀρχὴ ἐγένετο ἀπὸ τῶν περιστηθίων, τὰ ὅποια αἱ φιλάρεσκότεραι τῶν γυναικῶν οὔτε κἀν καταδέχονται νὰ τὰ ἴδωσιν, ἂν δὲν ὁμοιάζωσι καθ' ὁλοκληρίαν πρὸς τὰ τῶν ἀνδρῶν. Αἱ πλεῖστοι αὐτῶν μάλιστα παραγγέλλουσιν εἰς τοὺς βράπτας των λευκὸ μὲν γελέκιο διὰ τὰς ἐπισκέψεις, χρωματιστὰ δὲ καὶ μεταξωτὰ διὰ τὰς λοιπὰς ἡμέρας καὶ χρυσούφανα διὰ τὰς κυριακὰς καὶ τὰς ἐπισήμους ἐορτάς.

Ἐν ᾧ δ' ἀφ' ἐνὸς αἱ γυναῖκες οἰκαιοποιοῦνται τὰ ἀνδρικὰ περιστήθια καὶ περιλαίμια, ἀφ' ἑτέρου βλέπομεν τοὺς σημερινούς κομψοδύμενους νεανίας μὴ ἐννοοῦντας ν' ἀφήσωσι τὴν γυναικεῖαν φιλαρέσκειαν, μεθ' ἧς ἐνδύονται. Εἰς τοὺς Παρισίους μάλιστα λέγεται, ὅτι τὸν προσεχῆ χειμῶνα κατὰ τὰς ἐπισήμους ἐπισκέψεις καὶ τὰς συναναστροφὰς οἱ νέοι διὰ φορῶσι μεταξωτὰ ἐνδύματα. Ὅταν πέρυσιν οἱ ὑπερκομψοδύμενοι οὗτοι εἶχον παραδεχθῇ τὸν γεωτερισμὸν τοῦ νὰ κοσμήσιν τὰς χειρίδας καὶ τὰ περιλαίμια τῶν μαύρων φράκων των μὲ σειρὰν ἰων καὶ κρίνων, καὶ αὐταὶ αἱ ἀβρότεροι καὶ αἰσθηματικώτεροι τῶν κυριῶν ἐν Παρισίοις εἶχον εἰπεῖ, ὅτι ἡ ἀνδρικὴ νεολαία κινδυνεύει νὰ ἐκδηλυνθῇ ὑπὲρ τὸ δέον, ἀλλὰ τί διὰ εἰπωσιν ὅμως τώρα, βλέπουσαι τοὺς νέους νὰ περιφέρονται ἐντὸς λεπτοφουεστάτων μεταξωτῶν ὑφασμάτων καὶ νὰ στολίζονται διὰ τῶν μᾶλλον ἐκλεκτῶν τριχάπτων; Ἀλλ' ἃς ἀφήσωμεν τὰς ὑπερβολικὰς ταύτας ἰδιοτροπίας, ἀφ' ὧν εὐχόμεθα αἱ ἑλληνίδες γυναῖκες νὰ ᾔνῃ πάντοτε ἀπηλλαγμέναι, καὶ ἃς ὑποδείξωμεν ἐνταῦθα τὴν κυριωτέραν συρμικὴν μεταρρυθμίσιν τῆς ἐποχῆς ταύτης. Ποῦ ὥραϊον καὶ σὺν τῇ μεγάλῃ του ἀπλότητι πολλὴν τὴν κομψοπρέπειαν ἔχον ἐνδυμα διὰ τὰς θερινὰς ἡμέρας εἶνε τὸ ὑπὸ τῆς σημερινῆς συρμικῆς ἡμῶν εἰκόνας παριστανόμενον, ὅπερ ἀποτελεῖται ἐξ ἐριούχου ὑφάσματος étamine, ἔχοντος χρῶμα λευκοκίτρινον ἢ ὑπερυθρον καὶ παρυφασμένον διὰ ποικιλοχρῶν γαλονίων ἐκ κασιμιρίου. Ὑπεράνω τῆς μεταξωτῆς ἐσθῆτος ἐξαπλοῦται πλατὺ καὶ εὐρείας ἔχον τὰς πτυχὰς Volant ἐξ étamine, ἀπὸ δὲ τοῦ ἀριστεροῦ ἰσχύου κατέρχονται δύο πλατεῖαι λωρίδες ἐκ κασιμιρίου μέχρι τῆς ἄκρας τῆς ἐσθῆτος, αἵτινες τρόπον τινὰ συνδέουσι τὸ πρόσθιον καὶ ὀπίσθιον μέρος αὐτῆς. Τὰς λοιπὰς λεπτομερείας δεκνύει ἡ μικρὰ ἡμῶν εἰκόνα, διὰ συμπληρώσῃ δὲ ὁ δῆμιος δερκὴς ὀφθαλμοῦ τῶν ἀναγνωστῶν μας, πρὸς τὰς ὁποίας ὑποσχόμεθα ἐγκαίρως νὰ μεταδώσωμεν καὶ ἄλλας, μᾶλλον ἐνδιαφερούσας καὶ περιέργους, συρμικὰς πληροφορίας.

Κ. κ. Τ. Γ. Κ. καὶ Συντρ. εἰς Κέρκυραν. Εὐχριστοῦμεν. Ἐκτελοῦμεν τὴν παραγγελίαν Σας. Προσεχῶς καὶ ἐπιστολήν. — κ. Α. Γ. Α. εἰς Ἀρμαβήριον. Ἐλήφθη, προηγηθείσης ἐπιστολῆς. — Herrn C. B. in Athen. Einverstanden. Ihr gefl. Auftrag wird ausgeführt. — κ. Π. Σ. εἰς Ἀλεξάνδρειαν. Θὰ πράξωμεν τὰ δέοντα. — κ. Α. Κ. εἰς Ἀθήνας. Κατὰ τὴν παραγγελίαν Σας ἀπεστάλη ἡδη τὸ ζητούμενον. — κ. Α. Γ. Μ. εἰς Φιλιππούπολιν. Ἐλήφθη. Προσεχῶς διὰ σᾶς γράψωμεν. — κ. Κ. Θ. Ζ. εἰς Βηρυττόν. Σὺς συνιστῶμεν τὸ κατὰστημα τοῦ ἐνταῦθα κ. Ι. Δ. Νεράντζη, τὸ ὅποιον ἀναλαμβάνει καὶ ἐκτελεῖ τοιαύτας ἐργασίας μετὰ πάσης τῆς δυνατῆς φιλοκαλίας καὶ ἀκριβείας. Περὶ τοῦ τὴν ἑλληνικὴν φιλοπορίαν

καὶ νοημοσύνην τιμῶντος καθιδρύματος τούτου γράφομεν σημειώσεις τινὰς ἐν τοῖς „Ποικίλοις“ τοῦ παρόντος φυλλαδίου. — Ἐθνολόγῳ εἰς Μασσαλίαν. Οἱ Γάλλοι πίνουν περισσότερον οἶνον παρ' ὅσον οἱ Γερμανοὶ ζῶον. Ἐν Γαλλίᾳ ἡ ἐτησίαν κατανάλωσις οἶνου εἶνε 108 λίτρα κατὰ κεφαλὴν, ἐν ᾧ ἐν Γερμανίᾳ ἡ τοῦ ζύθου μόλις ὑπερβαίνει τὰς 85 λίτρας. — κ. Ι. Η. εἰς Βιτώλια. Σχεδὸν ἀδύνατον. Τῆς λεγομ. γραφολογίας τὸ ζήτημα εἶνε ἀνεξάντλητον, ὑπὸ τὰς παρούσας δὲ περιστάσεις ἀκατάλληλος ἡ ἐξέτασις αὐτοῦ ἐν τῇ ἡμετέρῳ περιοδικῇ. Οἱ Γερμανοὶ καὶ τὲ θέμα τοῦτο ἐμελέτησαν ἐπισταμένως, καὶ πολλὰ τῶν περιοδικῶν των δημοσιεύουσιν ἐκαστοτε ἀξιολόγους γραφολογικὰς πραγματείας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. — Γουσταῦς Ἑῖχταλ. — Περὶ γυναικεῖας καλλονῆς. — Οἱ ψευδοῖταροι καὶ ἡ φιλοποσία. — Ἡ πανηγυρικὴ ἔκθεσις τῶν τεχνῶν ἐν Βερολίνῳ (συνέχεια). — Ἡ Ἐπαῖτις (Διήγημα). — Τὸ δαιμόνιον, ποίημα ὑπὸ Κλέωνος Ραγκαβῆ. — Μία πάλη μεταξὺ δώρακος καὶ τηλεβόλου, μετὰ δύο εἰκόνων. — Πινακοθήκη, ἥτοι ἐρμηνεῖα τῶν εἰκόνων. — Ποικίλα. (Βαρυτίμα μουσικὰ ὄργανα. — Μέτρα Αὐστρίας κατὰ τῶν ἐφημερίδων. — Τὰ βιβλία ἐν Ἀγγλίᾳ. — Οἱ μετανάσται τῆς Γερμανίας. — Λαὸς ἄνευ ἀριθμητικῆς. — Περὶ χρώματος καὶ ποιοῦ τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς. — Ὁ βῶστος ζωγράφος Βερεσάγιν). — Βιομηχανία καὶ ἐμπόριον. (Τὸ ἐν Λειψίᾳ Ἑλληνικὸν πολυχρωμολιθογραφεῖον τοῦ Ι. Δ. Νεράντζη. — Τελεῖα τῆς πυρίτιδος. — Τὸ ἐν Βιέννῃ Κεντρικὸν μουσεῖον τοῦ Ἐμπορίου. — Ὁπισθοδρομήσεις τῆς γαλλικῆς βιομηχανίας). — Ἡ συρμικὴ κατὰστασις, μετὰ εἰκόνας. — Μικρὰ Ἀλληλογραφία.

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ. Γουσταῦς Ἑῖχταλ, ἐκ παρισινῆς φωτογραφίας (ἐν σελ. 193). — Ἡ κολυμβητικὴ ἐν Βενετίᾳ, εἰκὼν τοῦ κ. Γ. Κράϋ (ἐν σελ. 196—197). — Ὁ Ἀτταλος προσφέρει τὴν θυσίαν τῇ Ἀθηνᾷ. Ἐκ τῆς ἐν Βερολίνῳ καλλιτεχνικῆς Ἐκδόσεως (ἐν σελ. 201).

Ἐκδότης Π. Α. ΖΥΤΟΥΡΗΣ.

Τύποις Bär & Hermann, ἐν Λειψίᾳ. — Χάρτης ἐκ τῆς Neue Papiermanufaktur ἐν Σαρσβούργῳ. — Μελάνη Frey & Sening, ἐν Λειψίᾳ.